

[Formanden]

bejdet med lastbil vil stige med ca. 50 pct. i perioden 1990-2005, medens godstransport med tog og skib forventes at falde?»
(Forespørgsel nr. F 22).

Efter anmodning fra industriministeren skal jeg lade den sidste sag på dagsordenen, første behandling af lovforslag nr. L 151, udgå af mødet i dag.

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Ebba Strange (SF):**

Hermed skal jeg tillade mig at fremsætte:
Forslag til lov om konfliktråd.
(Lovforslag nr. L 183).

Gennem ca. en halv snes år har tanken om at indføre konfliktråd som en del af det danske retssystem været diskuteret i Danmark. Både dagspressen og forskellige dele af fagpressen har med mellemrum skrevet artikler om de erfaringer, der er gjort med konfliktrådsløsninger i andre lande, ligesom emnet har været fremme på en række møder om retspolitik. Allerede betænkning nr. 806 fra 1977 om alternativer til frihedsstraf nævnedes »konfrontation« som en mulighed, men anbefalede det ikke.

På dette tidspunkt forelå der ingen brugbare erfaringer fra andre lande. Det gør der nu; foruden USA og Canada har flere europæiske lande, herunder Finland og Norge, efterhånden gode erfaringer.

Da justitsministeren fremlagde sin såkaldte voldspakke i efteråret 1993, opråbte der et forslag om at gøre forsøg med konfliktrådsmodellen. Forslagsstillerne mener, at dette nu bør følges op, og fremsætter derfor et sådant forslag.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og dets bemærkninger, skal jeg anbefale det til Folketingets velvillige behandling.

Riishøj (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om at fremme vindmølleudbygningen.

(Beslutningsforslag nr. B 52).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Rahbæk Møller (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om fjernelse af invaliditetsrisikobetinget diskrimination i pensionsordninger.

(Beslutningsforslag nr. B 53).

I folketingsåret 1992-93 fremsatte Socialistisk Folkeparti beslutningsforslag nr. B 70 om fjernelse af køns- og invaliditetsrisikobetinget diskrimination i pensionsordninger, jf. Folketingstidende 1992-93, forhandlingerne sp. 6043 og sp. 7754 og tillæg A sp. 7483.

Debatten om dette beslutningsforslag kom alene til at handle om kønsbetinget diskrimination i pensionsordninger, hvor de fleste ordførere afviste handling bl.a. med henvisning til, at vi burde afvente udfaldet af en dom ved EF-Domstolen om dette emne.

Forslagsstillerne finder det derfor formålstøt at bringe spørgsmålet om kønsdiskrimination op i Tinget igen, så længe der ikke er skabt klarhed over EF-retten på dette område.

Til gengæld finder vi, at der er behov for endnu en gang at rejse det problem, at mennesker med nedslidende arbejde uanset køn må finde sig i en væsentligt lavere alderspension end andre mennesker, fordi en uforholdsmæssig stor andel af pensionsindbetalingerne går til invalidepension.

Jeg skal i øvrigt henviser til forslaget tekst og de bemærkninger, der ledsager det, og anbefale det til Tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 21:

Forespørgsel til skatteministeren og socialministeren [om pensionisternes økonomiske forhold].

Af Peter Brixtofte (V), Kirkegaard (KF) og Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 25/1 94).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 150:

Forslag til lov om ændring af lov om pristalsreguleret aldersforsikring og aldersopsparing. (Justeringer som følge af skattereformen).

Af finansministeren (Stavad, fg.).
(Fremsat 19/1 94).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Anne-Marie Meldgaard (S):

Dette lovforslag er en justering som følge af skattereformen af reglerne for arbejdsgiveradministrerede aftaler om indbetaling på indekskontrakter. For at undgå, at det får økonomiske konsekvenser for medarbejderne, at der pr. 1. januar 1994 skal indeholdes arbejdsmarkedsbidrag af de beløb, som arbejdsgivere indbetaler på indekskontrakter, sikres det, at beløb, der skal udbetales, kan nedsættes i forhold til den reducerede indbetaling, og at det statslige indekstillelæg bevares. Yderligere er der en mulighed for at forøge indbetalingerne med et beløb svarende til arbejdsmarkedsbidraget, hvorved udbetalingerne bevares uændrede.

Så tilslutning til forslaget fra Socialdemokratiet.

Per Stig Møller (KF):

Man ved jo knap nok, hvilken minister man henvender sig til i disse øjeblikke, men jeg kan se, at der i hvert fald sidder et par stykker; der sidder nok ikke 24 ret mange timer endnu.

Som vi alle ved, gik det lidt vel hurtigt, ikke alene da man dannede regering, men også da man gennemførte skattereformen, som regeringen satte sit håb til, men den kan meget vel få lov til at forblive i håbet, for det viser sig jo gang på gang, at store grupper i samfundet er blevet ramt urimeligt på trods af regeringens løfter om det modsatte. For nylig har LC igen protesteret over behandlingen af samordningsfradraget, førtidspensionister har påpeget, at de nu får mindre end før, og mange pensionister og lønmodtagere har oplevet det samme.

I dag står vi så med et lovforslag, der er fremkommet ved, at regeringen undtagelsesvis har erkendt, at den har begået en fejl. Vi andre

havde ganske vist påpeget den, og vi har vendt os imod, at man opkræver bruttoskat af pensionsindbetalingerne, men regeringen fremturedede. Den glemte ganske det gamle ord om, at det er menneskeligt at fejle, men at fremture i fejlen er dumt.

Her efter – efter – at skattereformen trådte i kraft den 1. januar, beder regeringen så Folketinget om at få rettet en af sine dumheder. Det har vist sig, at de arbejdsgiveradministrerede aftaler om indbetalinger på indekskontrakter nu med bruttoskatten vil være uopfyldte, hvorved retten til det statslige indekstillelæg bortfalder.

Lovforslaget retter nu op på dette forhold, men hvorfor retter regeringen ikke i samme åndedrag den tilsvarende fejl i forbindelse med de arbejdsgiveradministrerede kapitalpensionsordninger, som bevirker, at man ikke kan opnå den maksimale fradragsmulighed? Der verserer også for tiden en retssag om dette spørgsmål, og skatteministeren ved jo, hvad retssager vil sige. Vi synes, at regeringen nu skulle begynde at lytte til oppositionen og erkende, at vi faktisk så rigtigt, da vi advarede mod bruttoskat af pensionsindbetalinger. Regeringen bør fjerne denne skat og i det mindste stille et ændringsforslag til nærværende forslag om at ligestille kapitalpensionsordningerne og indekskontrakterne.

Vi vil under udvalgsarbejdet holde et vågent øje med regeringens vilje til at ændre bruttoskatten på pensioner og dens vilje til at rette op på de urimeligheder, den har påført de forskellige pensionsordninger.

Helge Sander (V):

Det er ofte således, at én ulykke sjældent kommer alene, og det synes jeg dette lovforslag er et godt eksempel på.

Den første ulykke skete i sommer, da regeringen vedtog en skattereform, hvor man indførte et arbejdsmarkedsbidrag. Det har vi diskuteret inderligt og længe, så det behøver jeg vist ikke at dvæle mere ved. Den anden ulykke var, at man krævede, at der skulle ske både en opkrævning og en udregning hos både arbejdsgiverne og pensionskasserne. Det synes vi – og det sagde vi også dengang – var en helt unødvendig og fordyrende foranstaltning.

Tredje ulykke fremstod umiddelbart før jul, hvor der var problemer med opkrævningen i